



Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Simgeripe / Simbegwire

Written by: Rukia Nantale

Illustrated by: Benjamin Mitchley

Translated by: Nataliya Tyshchuk (uk), Alexandra

Danahy (fr)

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.



This work is licensed under a Creative Commons [Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Simgeripe

Simbegwire



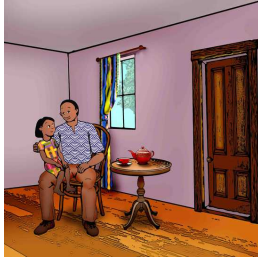
Rukia Nantale

Benjamin Mitchley

Nataliya Tyshchuk

Ukrainian / French

Level 5



Коли мама Зімбегвіре померла, дівчинка дуже засмутилась. Тато як міг піклувався про доньку. Згодом вони знову щасливо зажили удвох. Кожного ранку вони говорили про те, як проведуть день, а ввечері вони готували вечерю. Після того, як посуд був вимитий, тато допомагав Зімбегвіре виконувати домашнє завдання.

...

Quand la mère de Simbegwire décéda, Simbegwire fut très triste. Son père essaya de son mieux de prendre soin de sa fille. Lentement, ils apprirent comment se sentir heureux de nouveau, sans la mère de Simbegwire. Chaque matin, ils s'asseyaient et discutaient de la journée à venir. Chaque soir, ils cuisinaient le souper ensemble. Après avoir lavé la vaisselle, le père de Simbegwire l'aidait avec ses devoirs.

Un jour, le père de Simbegwire retourna chez eux plus tard que d'habitude. « Où es-tu mon enfant ? » demanda-t-il. Simbegwire se précipita vers son père. Elle s'arrêta en chemin quand elle vit qu'il tenait la main d'une femme. « Je veux te présenter quelqu'un de spécial, mon enfant. Voici Anita, » dit-il en souriant.

...

Одного дня тато Зімбервіре прийшов додому пізніше, ніж зазвичай. "Де ти, моя доню?" - гукнув він. Зімбервіре побігла до тата. Вона зупинилася, коли побачила, що тато тримає за руку жінку. "Доню, я хочу познайомити тебе з кимось особливим. Це - Анита", - з посмішкою сказав тато.





“Привіт, Зімбегвіре. Твій тато розказував багато про тебе”, - сказала Аніта. Проте вона не усміхнулась і не подала дівчинці руку. Тато Зімбегвіре був щасливий і радісний. Він говорив про те, що вони будуть жити втрьох, як справжня родина. “Доню моя, я сподіваюсь, Аніта стане для тебе мамою”, - сказав тато.

...

« Bonjour Simbegwire, ton père m’a beaucoup parlé de toi, » dit Anita. Mais elle ne sourit pas et ne serra pas la main de la fille. Le père de Simbegwire était content et excité. Il dit qu’ils allaient vivre ensemble tous les trois et qu’ils auraient une bonne vie. « Mon enfant, j’espère que tu accepteras Anita comme ta mère, » dit-il.



Наступного тижня Аніта запросила Зімбегвіре і її тітку з дітьми в гості. Яке ж то було свято! Аніта приготувала улюблену їжу Зімбегвіре, і усі їли досхочу. Тоді діти гралися, а дорослі говорили. Зімбегвіре почувалася щасливою і впевненою. Вона вирішила, що незабаром таки повернеться до свого тата і мачухи.

...

La semaine suivante, Anita invita Simbegwire, ainsi que ses cousins et sa tante, chez elle pour un repas. Quel festin ! Anita prépara tous les plats favoris de Simbegwire et tous mangèrent jusqu’à temps qu’ils soient repus. Ensuite, les enfants jouèrent tandis que les adultes parlaient. Simbegwire se sentait contente et courageuse. Elle décida que bientôt, très bientôt, elle retournerait chez elle pour vivre avec son père et sa belle-mère.



Тато Зімбергвіре відвідував її кожного дня. Якось він прийшов з Анітою. Вона взяла дівчинку за руку: "Вибач мені, дівчинко. Я помилялась, - заплакала вона. - Дозволь мені поцяти все з початку". Зімбергвіре подивилась на стурбоване лице тата, підійшла ближче до Аніти і обійняла її.

...

Son père lui rendit visite chaque jour. Finalement, il vint avec Anita. Elle tendit la main vers celle de Simbegwire. « Je suis tellement désolée, petite, j'ai eu tort, » sansanglota-t-elle. « Me laisseras-tu essayer de nouveau ? » Simbegwire examina son père et son regard inquiet. Puis elle fit lentement un pas en avant et mit ses bras autour d'Anita.



З того часу життя Зімбергвіре змінилося. Вона більше не проводила ранки з татом. Аніта давала їй так багато різної роботи, що коли приходив вечір, Зімбергвіре була надто втомлена, щоб вчити уроки. Після вечері дівчинка відразу засинала. Єдиною її відрадою була кольорова ковдра, яку подарувала їй мама. Батько Зімбергвіре, здавалося, не помічав, що його донька була нещасливою.

...

La vie de Simbegwire changea. Elle n'avait plus le temps de s'asseoir avec son père le matin. Anita lui donnait tellement de tâches ménagères qu'elle était trop fatiguée pour faire ses devoirs le soir. Elle allait directement se coucher après le souper. Son seul confort était la couverture colorée que sa mère lui avait faite. Le père de Simbegwire ne semblait pas remarquer que sa fille était malheureuse.



Через кілька місяців він повідомив, що його якийсь час не буде вдома. "Я їду у відрядження, але я впевнений, що ви будете піклуватися одна про одну", - сказав тато. Зімбегвіре похилила голову, але тато цього не помітив. Анита промовчала. Вона також не дуже зраділа.

...

Après quelques mois, le père de Simbegwire annonça qu'il serait parti pour un certain temps. « Je dois voyager pour mon travail, » dit-il. « Mais je sais que vous allez vous occuper l'une de l'autre. » Le visage de Simbegwire s'allongea, mais son père ne le remarqua pas. Anita ne dit rien. Elle n'était pas contente non plus.



Коли Зімбегвіре гралася зі своїми кузенами, вона побачила здалеку свого тата. Дівчинка злякалася, що тато буде сердитися на неї, і побігла в будинок, щоб сховатися. Тато підійшов до неї і сказав: "Зімбегвіре, ти знайшла собі чудову маму, яка любить і розуміє тебе. Я пишаюсь тобою і люблю тебе". Вони домовились, що Зімбегвіре залишиться з тіткою так довго, як захоче.

...

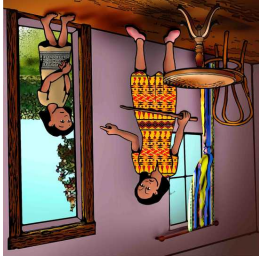
Simbegwire jouait avec ses cousins quand elle vit son père de loin. Elle avait peur qu'il soit peut-être fâché, alors elle se précipita à l'intérieur de la maison pour se cacher. Mais son père vint la voir et lui dit, « Simbegwire, tu t'es trouvé une mère parfaite. Une mère qui t'aime et te comprend. Je suis fier de toi et je t'aime. » Ils se mirent d'accord que Simbegwire resterait avec sa tante aussi longtemps qu'elle le voudrait.



Коли тато Зімбегвіре повернувся додому, він побачив, що кімната його доньки порожня. "Що сталося, Аніта?" - запитав він пригнічено. Жінка сказала, що Зімбегвіре втекла з дому. "Я хотіла, щоб твоя донька мене поважала, але, можливо, я була занадто сувора до неї", - сказала Аніта. Тато Зімбегвіре вийшов з хати і попрямував до струмка. Звідти він пішов до села, в якому жила його сестра, щоб дізнатися, чи вона бачила дівчинку.

...

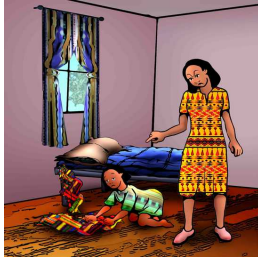
Quando le père de Simbegwire entra chez lui, il trouva la chambre de sa fille vide. « Qu'est-ce qui est arrivé, Anita ? » demanda-t-il, le cœur gros. La femme expliqua que Simbegwire s'était sauvée. « Je voulais qu'elle me respecte, » dit-elle. « Mais j'ai peut-être été trop sévère. » Le père de Simbegwire quitta la maison et se dirigea dans la direction du ruisseau. Il se rendit au village de sa sœur pour découvrir si elle avait vu Simbegwire.



Все змінилось на рiше для Зiмбегвіре. Якшо вона не встигла закiнчити хатню роботу або на щось наркала, Анiта била її. Вона також з'їдала майже усю вечерю, а Зiмбегвіре залишалася недодiдки. Вночi дiвчинка плакала, пригортаючи до себе мамину ковдру.

...

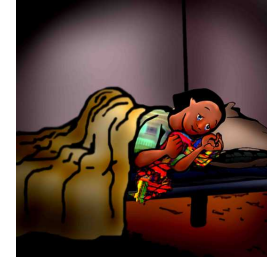
Les choses s'empirèrent pour Simbegwire. Si elle ne terminait pas ses tâches, ou si elle se plaignait, Anita la frappait. Et pendant le souper, la femme mangeait la plupart de la nourriture, laissant Simbegwire avec peu de restes. Chaque nuit Simbegwire s'endormait en pleurant, embrassant la couverture de sa mère.



Одного ранку Зімбегвіре проспала. “Ліниве дівчисько!” - закричала Аніта. Вона силою стягнула Зімбегвіре з ліжка. Її дорогоцінна ковдра зачепилася за цвях і розірвалась надвоє.

...

Un matin, Simbegwire se leva en retard. « Paresseuse ! » cria Anita. Elle tira Simbegwire de son lit. La couverture précieuse resta accrochée sur un clou et se déchira en deux.



Вона забрала дівчинку до себе додому. Тітка нагодувала дитину і поклала у ліжко. Тієї ночі Зімбегвіре знову плакала, але це були сльози полегшення. Вона знала, що її тітка буде піклуватися про неї.

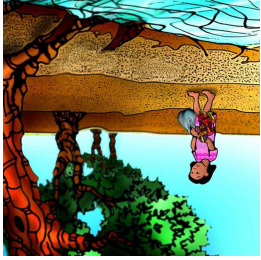
...

La tante de Simbegwire l'emmena chez elle. Elle donna à Simbegwire un repas chaud et la borda dans son lit avec la couverture de sa mère. Ce soir-là, Simbegwire s'endormit en pleurant. Mais ses larmes étaient des larmes de joie. Elle savait que sa tante prendrait soin d'elle.



Вона подивилася вору і побачила на дереві дівчинку з
кольоровою ковдрою у руках. "Та це ж Зімбервіре, донька
мого брата!" - сказала жінка. Інші жінки залишили
прання і допомогли дівчинці злізти з дерева. Тітка
Зімбервіре обійняла і заспокоїла її.
...
Cette femme jeta un coup d'œil dans l'arbre. Quand elle vit
la fille et les morceaux de couverture colorés, elle cria, «
Simbegwire, l'enfant de mon frère ! » Les autres femmes
s'arrêtèrent de laver et aidèrent Simbegwire à descendre de
l'arbre. Sa tante l'embrassa et essaya de la réconforter.

12



Зімбервіре дуже засмутилась. Вона вирішила втекти з
дому. Дівчинка взяла розірвану ковдру, трохи їжі і
втекла. Вона пішла тією дорогою, якою ходив її тато.
...
Simbegwire était très bouleversée. Elle décida de se sauver
de chez elle. Elle prit les morceaux de couverture de sa
mère, emporta de la nourriture et quitta la maison. Elle
suivit le chemin que son père avait pris.

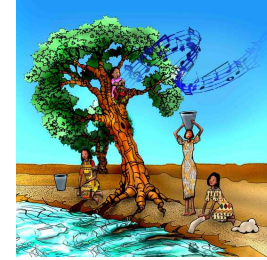
9



Коли звечоріло, вона вилізла на високе дерево коло струмка і вмостилася на гілках. Перед сном Зімбегвіре заспівала: “Мамо-матусю, ти покинула мене і вже ніколи не повернешся. Тато мене більше не любить. Жаль, що ти не повернешся вже ніколи”.

...

Quand le soir arriva, elle grimpa dans un arbre près d'un ruisseau et se fit un lit dans les branches. En s'endormant, elle chanta, « Maman, maman, maman, tu m'as quittée. Tu m'as quittée et tu n'es jamais revenue. Papa ne m'aime plus. Maman, quand reviens-tu ? Tu m'as quittée. »



Наступного ранку Зімбегвіре знову заспівала. Якись жінки прийшли прати одяг до струмка і почули сумну пісню, яка долинала з верхів'я дерева. Вони думали, що то листя шелестить від вітру і продовжували прати. Але одна жінка уважно прислухалася до пісні.

...

Le lendemain matin, Simbegwire chanta encore la chanson. Quand les femmes arrivèrent au ruisseau pour laver leur linge, elles entendirent la chanson triste qui venait du grand arbre. Elles pensaient que c'était seulement le bruissement des feuilles et continuèrent leur travail. Mais une des femmes écouta la chanson attentivement.